

ΠΕΜΠΤΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2019
† Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων (†845).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ᾠδῆς Δι' -Ϡ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος ᾠδῆς Δι' -Ϡ

Α νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
μων χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε

πα γγε λι α τσ Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι
 ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
 τι συ ει ο γι ος τσ Θε ου ο λυ τρω της τσ
 κο ο ο ο σμ ς (ἐκ γ)

τὸ τέλος: ο λυ τρω της τσ κο ο ο ο σμ ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος Ἱ Πα ρ

Α γγε λων θαν μα ζον των της α νο δε το ξε ε
 νον και Μα θη των εκ πλητ το με ε νων το φρικτον της ε
 παρ σε ως α νηλ θες με τα δο ξης ως Θε ος και πυ
 λαι σοι ε πηρ θη σαν Σω τηρ δι α τσ το αι δυ
 να α μεις των ς ρα νων ε θαν μα ζον βο ω ω σαι
 δο ο ξα τη κα τα βα σει σσ Σω τηρ δο ο ξα τη βα
 σι λει α σσ δο ξα τη Α να λη ψει σσ μο νε φι λα αν
 θρωω πε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.
Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Ο προ αι ω νι ο ος Θε ος και α α ναρχος
ην περ α νει ληφε ε φυ σινανθρω ω πει ον θε ο
ποι η σασμυ στι κως ση με ρον α νε λη φθη Α
γγε λοι προ τρε χοντε ες Α πο στο λους ε δει ει κνυ ον
τῶ τον πο ρευ ο με ε νο νεις ὄ ρα νης με τα δο ο
ξης πολλης αυ τω δε προ σκυ νη σαν τες ε λε γον
δο ξα Θε ω τω α να λη φθε ντι

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. ἦχος π̄ ϑ Κε ϕ

Κ α τελ θων ὄ ρα νο θενεις τα ε πι γει α και
την κα τω κει με νην εν τη τῶ α δῶ φρῶ ρα συν
α να στη σασως Θε ος Α δα μι αι ανμορφην τη Α
να λη ψει σῶ Χρι στε εις ὄ ρα νης α να γα γων τω θρο
νω τω πα τρι κω σῶ συ γκα θε δρον α πει ρα α σω
ως ε λε ημων και φι λαν θρω ω πος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος ς̣ Βου ζ̣

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^ε ^ζ αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α β8 ς ς και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μ8 ^ε ^ζ
Ο^{Δι} ι μι σ8 ςν τεσ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι
ι ι ς ς ^ε ^ζ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
ο ος γαρ ^Μ ^π ^ρ πυ υ ρι ι ι ι ι ^Ζ ^{Β8} ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^ε ^ζ
Δ^{Β8} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^ε ^ζ
Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ^ε ^ζ και κα α θα αρ σει ^Δ ^ρ

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. (Ψαλμὸς μιστ΄).

Α νε ε ε βη ο Θε ος εν α λα λαγ μω

Κυ ρι ος εν φω νη η σαλπιγγος

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας α λα λα ξα τε τω

Θε ω εν φω νη α γα αλ λι α σε ως

Α νε ε ε βη ο Θε ος εν α λα λαγ μω

Κυ ρι ος εν φω νη η σαλπυγος

Ἐπι πα σαντην γην ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βασιλευς με ε γας

ε πι πα σαντην γην

Α νε ε ε βη ο Θε ος εν α λα λαγ

μω ω ω ω Κυ ρι ος εν φω νη σαλπυ γο ο ο

ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Ἑωθινὸν Γ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ιστ΄ 9-20).

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρωτὶ πρώτη σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγεγεμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἄροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος

τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

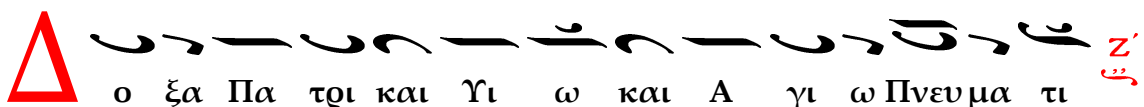

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι - θ

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις ἐλεήμον^Δ ε

ξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημάτων^Δ

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ

νων Ἀμήν^Ζ Ταῖς τῆς Θεοτοκοῦ πρεσβείαις ἐλε

ήμον^Δ εξαλειψόντα πλήθων ἐμῶν ἐγκλημα

των^Δ

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πάσχα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου^Δ εξαλειψόντο ἀνοομη

μα ἀ ἀ μ

Σ^{Πα} ἠμερόν ἐν ἔρανοῖς αἰανώωδου

να ἀ ἀ μεις^Δ τὴν ἠμετέραν φύσι ἰνθε

ωω με ε ε ε ναι^Δ θαυμαζοῦσαι τὸ ξενο

τροπὸν τὴν ἀ ἀ ἀ ἀ νοοοοδον^Δ δι^{Πα}

ἠπορθν ἀλλήλαις λεεγῶσθαι^Δ τις

^Δ ἔτος ὁ παρὰ γενομένους βλέποσαι^{Πα} δετονοῖ

κει ει ο ο ον Δε ε σπο ο ο την τας ς ρα νι ςς
 πυ λας αι αι ρειν δι ε ε ε κε λε ευ ο ο ο ον
 το μεθ ων α παυ στως υ μνδ με εν σε τον με
 τα σαρ κος ε κει θεν πα λι ιν ερ χο ο ο ο
 με ε ε ε νον ως κρι τη ην τω ων α α πα
 α αν των και Θε ον πα αντο δυ να μο ο ο ο

ον

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ ἤχου πλ. α' μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η' καὶ ὁ τοῦ ἤχου δ' εἰς ς' [ἄνευ στίχων].

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣η̣ Κε ς

ὠδὴ α'

Τω σω τη η ρι Θε ω τω εν θα λασ ση λα
 ον πο σιν α βρο χοις ο δη γη σαν τι και Φα
 ρα ω παν στρα τι α κα τα πον τη σαν τι αυ τω
 μο νω α σω μεν ο ο τι δε δο ξα α σται
 ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

A ^{Πα} σω μεν πα α ντες λα οι τω ε πι ω
μων Χε ρα βιμ ^α α να λη φθε ντι ^Δ με τα δο ο ξης
Χρι στω ^{Κε} και συγ ^φ κα θη σαν τι η μαςεν δε ξι α
τς Πα τρος ^Δ ω δην ε πι νι κι ον ο ο τι δε δο
ξα α σται ^υ

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^υ

T ^{Πα} ον με σι ι την Θε ου και αν θρω πων Χρι στον ^υ
χο ροι Α γγε λων ^Δ θε α σα με νοι ^υ με τα σα ρ κος
εν υ ψιστοις ε ξε πληττον το ^Δ συμ φω νως δε α
νε με λπον υ μνον ε πι νι κι ι ον ^υ

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^υ

T ^{Πα} ω ο φθε ε ντι Θε ω ε πι τς ο ρος Σι
να ^υ και νο μον δο ντι ^Δ τω θε ο ο πτη Μω ση ^υ των
^{Κε} Ε λαι ων εκ τς ο ρος α να λη φθεν τι σα ρ κι ^Δ αυ
τω παντες α σω μεν ο ο τι δε δο ξα α σται ^υ

Θεοτοχίον.

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
 Αχρα ντε Μη η τηρ Θε ου τον σαρ κω θεν τα
 εκ σου και εκ των κολ πων του γεν νη το ρος μη
 εκ φοι τη σαν τα Θε ον α παυ στως πρεσβευ ε
 πα σης πε ρι στα σε ως σω ωσαι ς ε πλα α σεν

Κανὼν τοῦ Ἦχου δ΄.

Οὐ ἢ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον.

Ἐν δὲ τῇ ἡ καὶ θ' Ὠδῇ.

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Θεσσαλονίκης.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀνέστης τριήμερος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος, καὶ ὠφθης τοῖς ἔνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς, καὶ ἀνέδραμες, Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα, νεφέλη ὀχούμενος, ὁ τοῦ παντὸς ποιητής.

Βοᾶ ἔμφανέστατα, ψάλλον Δαυΐδ ὁ θεόπνευστος· Ἀνέβη ὁ Κύριος, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐν ἀλαλαγμῶ, καὶ σάλπιγγος ἠχήσει, καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα ἔφθασε.

Δόξα.

Γηράσαντα Κύριε, κόσμον πολλοῖς ἀμαρτήμασι, καινίσας τῷ Πάθει σου, καὶ τῇ Ἐγέρσει σου, ἀνελήλυθας, ὀχούμενος νεφέλη, πρὸς τὰ ἐπουράνια· δόξα τῇ δόξῃ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεσπότην ἐκύησας, πάντων πανάμωμε Δέσποινα, τὸν Πάθος ἐκούσιον καταδεξάμενον, καὶ ἀνελθόντα, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα, ὃν περ οὐ κατέλιπε, κἂν σάρκα εἴληφε.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε δ

ὦδῃ γ'
 Δυ να μει ει τς Σταυ ρς σς Χρι στε στε ρε ω σον
 μη την δι α νοι αν εις το υ μνειν και δο ξα ζειν

σθ^{u q} την σω τη ρι ον Α να λη ψιν^{u q}

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι^{u q}

Α^{Πα} νε πτη ης ζω ο δο τα Χρι στε^{u q} προς τον Πα τε

ρα^Δ και α νυ ψω σας^{u q} η μων το γε νος φι λαν θρω

πε^{u q} τη α φα τω ευ σπλα γχνι α σου^{u q}

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι^{u q}

Α^{Πα} ι τα ξει εις των Α γγε λων Σω τηρ βρο τει αν φυ

σιν^Δ θε α σα με ναι^{u q} συν α νι ου σαν σοι α

πα αυστως^{u q} εκ πλητ το μεναι α νυ μνν σε^{u q}

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι^{u q}

Ε^{Πα} ξι στα αν το Α γγε λων χο ροι Χρι στε ο ρων

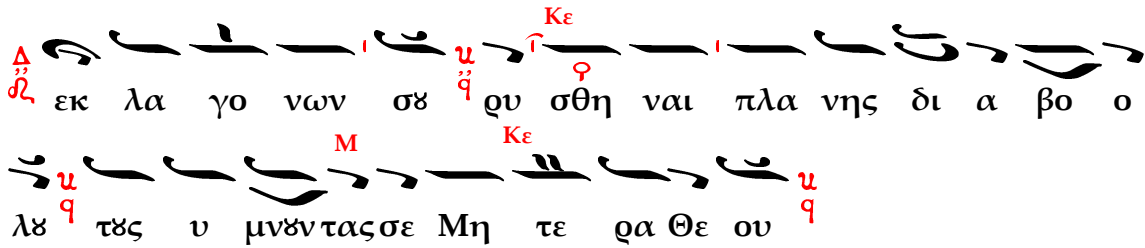
τες^Δ με τα σω μα τος^{u q} α να λη φθεν τα και α

νυ υμνν^{u q} την α γι αν σθ Α να λη ψιν^{u q}

Θεοτοκίον.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^{u q}

Ι^{Πα} κε τε ευ ε α παυ στως Α γνη^{u q} τον προελ θον τα

Άλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἐπάρατε πύλας οὐρανόους, ἰδοὺ παραγέγονε Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, σῶμα φορέσας γήϊνον, ταῖς ἀνωτέραις ἔλεγον, δυνάμεσιν αἰ κατώτεραι.

Ζητήσας Χριστὲ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτη τοῦ ὄφους Ἀδάμ, ὡς τοῦτον ἐνδυσάμενος, ἀνήλθες καὶ ἐκάθισας, ἐκ δεξιῶν ὡς σύνθρονος Πατρὸς, ὑμνούντων Ἀγγέλων σε.

Δόξα.

Ἡ γῆ ἐορτάζει καὶ χορεύει, ἀγάλλεται καὶ ὁ οὐρανός, τῇ Ἀναλήψει σήμερον, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ προφανῶς ἐνώσαντος, τὰ διεστῶτα βουλήματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θανάτου τεκοῦσα καθαιρέτην τὸν μόνον ἀθάνατον Θεόν, Παρθενομῆτορ πάναγνε, τοῦτον αἰεὶ ἰκέτευε, τὰ θανατοῦντα πάθη με, ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαί με.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν, καταλείψας εἰρήνην τοῖς ἐπὶ γῆς, ἀνήλθες καὶ ἐκάθισας, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, ὡς ὁμοούσιος τούτῳ ὑπάρχων καὶ Πνεύματι· ἐν σαρκὶ γὰρ ὤφθης, ἀλλ' ἄτρεπτος ἔμεινας· ὅθεν ἀναμένεις, συντελείας τὸ πέρασ, τοῦ κρῖναι ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς κόσμον ἅπαντα, Δικαιοκρίτα Κύριε, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοῖς δούλοις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανόους, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε·

* Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας τῷ χοῖ παραχωροῦντες, δεῦτε ἀνανήψωμεν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν, ὄμματα καὶ νοήματα· πετάσωμεν τὰς ὄψεις ὁμοῦ καὶ τὰς αἰσθήσεις, ἐπὶ τὰς οὐρανίους πύλας οἱ θνητοί, νομίσωμεν εἶναι τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρουμένῳ ἐπὶ νεφέλης ἐποχομένῳ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμεν· ἐκεῖ καὶ ὁ φιλόδωρος τὰς δωρεὰς διένειμε τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καλέσας ὡς Πατῆρ, καὶ στηρίξας αὐτούς· ὀδηγήσας ὡς Υἱούς, καὶ λέξας πρὸς αὐτούς· οὐ χωρίζομαι ὑμῶν· * Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλματῶν.

Στίχ. Ἰλαρὸς ὢν πνεύματι σύ, Ἰλαρίων,
Ἰλαρὸς ἐν σώματι ἦς καὶ καρδία.

Βῆ δ' ἐς Ὀλυμπον Ἰλαρίωνος κέαρ ἀγνὸν ἐν ἔκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Εἰ θαυματουργὸς Ἀτταλος ζῶν, οὐ ξένον,
Οὐ θαυματουργὸς ὕστερον καὶ χοῦς μόνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Παρθένων καὶ Μαρτύρων Μάρθας καὶ Μαρίας, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν, ἦτοι Κυρίας, Βαλερίας καὶ Μαρκίας, ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης μαρτυρησάντων. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Βασιλίσκου.

Στίχ. Κόρας φρονίμους πέντ' ἔφη Θεὸς Λόγος,
Προϊστορῶν σοι τάσδε πέντε Παρθένους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Γελάσιος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Γελαῖς γέλωτα τὸν μακάριον μάκαρ,
Τμηθεὶς κεφαλὴν, ὧ Γελάσι' εὐθύφρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀνούβ, ὁ σημειοφόρος, ὁ ἐν τῷ Λαυσαϊκῷ καὶ τῷ Εὐεργετινῷ μνημονευόμενος, ἐν μακαρίᾳ τελευτῇ καὶ ὕμνοις ἁγίων Ἀγγέλων τελειοῦται.

Στίχ. Σημειοποιὸν καὶ θανῶν Ἀνούβ χάριν,
Τοῖς ζῶσιν ὡς ζῶν μέχρι δεῦρο δεικνύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πατῆρ ἡμῶν Φωτᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν τὰ φῶτα Φωτᾶν τὸν μέγαν,
Καὶ νεκρὸν ἀυγάζοντα πᾶσι μνηύει.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Πέμπτῃ τῆς ἕκτης Ἑβδομάδος ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν Ἀνάληψιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Ἐκ δεξιᾶς καθίσας πατρικῆς Λόγε,

Μύσταις παρασχὼν πίστιν ἀσφαλεστέραν.

Ὁ ἀναληφθεὶς ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Πεντηκοστῆς

Ψάλλονται μόναι αἱ ἱαμβικαὶ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς.

Ἦχος $\frac{1}{\delta\lambda}$ Βου Σ

ὠδὴ α'

Η εἰ ω κα λυ φθεις ο βρα δυ υ γλωσσος γνο φω
ερ ρη το ρευσε τον θε ο ο γρα φον νο ο μον ι
λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου
ο ρα τον ο ον τα και μυ ει ται Πνευ μα τος
γνω σιν γε ραι αι ρωνεν θε ε οιστοις ασ μα σιν

ὠδὴ γ'

Ε ρρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας υβ
ριν τε δυ σκα θεκ τον ευ τε κνω με ε νης μο νη προ
σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι Αν νης φε
ρου ου σηςπνευ μα συν τε τρι μμε ε νον προς τον δυ
να α στην και Θε ον των γνω σε ων

ὠδὴ δ'

A ναξα να ακ των οι ος εξ οι ου μο ο νος

Λο γος προελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ι σο σθε

νες σου Πνε ευ μα τοις α πο στο ο λοις νη μερ τες

εξ ε πεμψας ως ευ ερ γε ε της α δε σι δο ξα τω

κρα τει σα Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

Λ υ τη η ρι ον κα θαρσιν αμ πλα κη μα α

των πυ ρι ι πνο ον δε ξασθε Πνευ μα τος δρο ο σον

ω τε εκ να φω το μορφα της Εκ κλη σι ι ας

νυν εκ Σι ω ων γαρ ε ξε λη η λυ θε νο ο μοσ η

γλω σσο πυρ σο μορφοσ Πνευμα τος χα α ρις

ὠδὴ ς'

I λα σμοσ η μιν Χρι στε και σω τη ρι ι α ο Δε

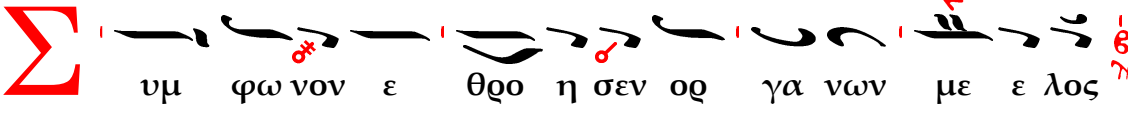
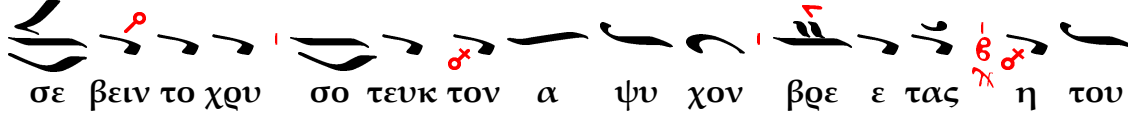
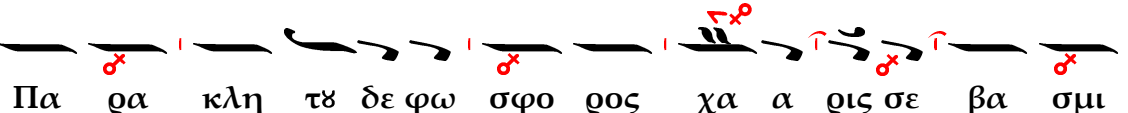
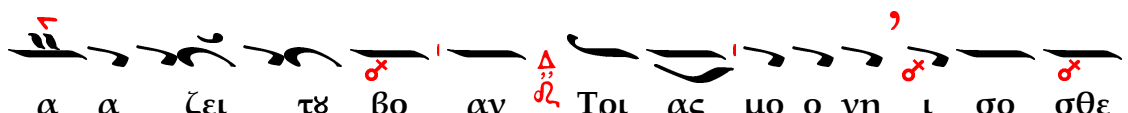
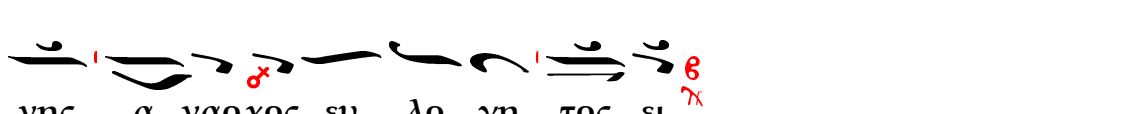
σπο της ε λαμψας εκ της Παρ θε ε νθ ιν ως προ

φη την θη ροσ εκ θα λατ τι ι ου στερ νων Ι ω

να αν της φθο ρα ας δι αρ πα α σης ο λον τον

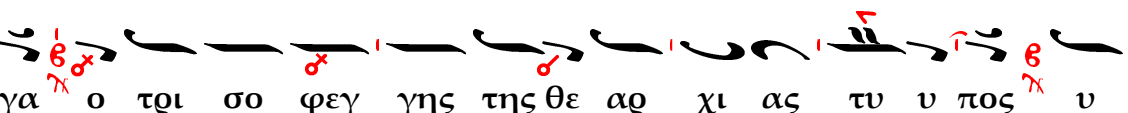
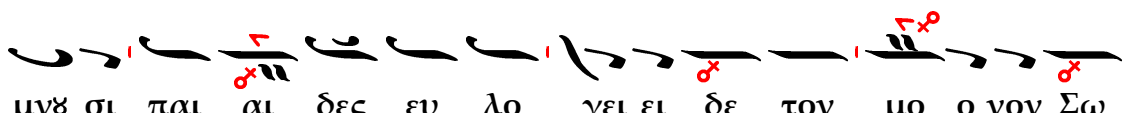
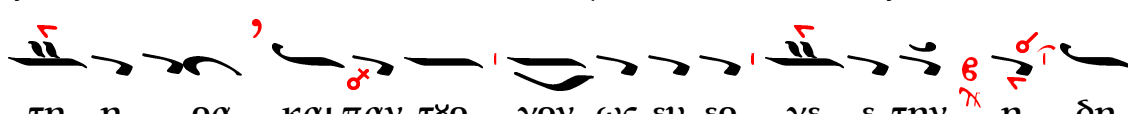
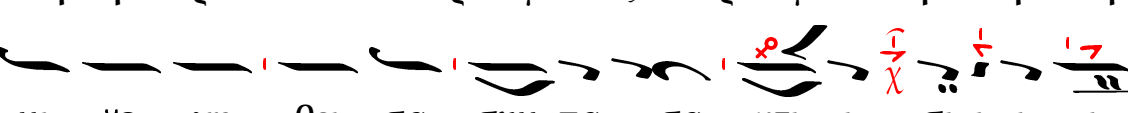
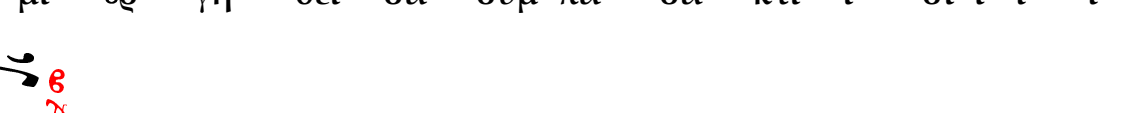
Α δαμ πα γγε νη πε πτω κο ο τα

ᾠδὴ ζ'

 υμ φωνον ε θρο η σεν ορ γα νων με ε λος

 σε βειν το χρου σο τευκ τον α ψυ χον βρε ε τας η του

 Πα ρα κλη τδ δε φω σφο ρος χα α ρις σε βα σμι

 α α ζει τδ βο αν Τρι ας μο ο νη ι σο σθε

 νης α ναρχος ευ λο γη τος ει

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

 υ ει τα δε σμα α καιδρο σι ι ζει την φλο ο

 γα ο τρι σο φεγ γης της θε αρ χι ας τυ υ ποσ υ

 μνδ σι παι αι δεσ ευ λο γει ει δε τον μο ο νον Σω

 τη η ρα και παν τδρ γον ως ευ ερ γε ε την η δη

 μι ρο γη θει σα συμ πα σα κτι ι σι ι ι ι

 ις

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ θ'.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε δ'

Σ ε την υ περ νον και λο γον Μη τε ε ρα Θε
υ την εν χρο νωτον α χρονον α φρα α στως κυ η σασαν
οι πι στοι οι ο μο φρονωσμε γα λυ νο ο μεν

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

Σ ε τον λυ τρω την τσ κο σμσ Χρι στο ον τον Θε
ον οι Α πο στολοι βλε ποντες εν θε ε ως υ ψσ μενον
με τα δε ε ρς σκιρ τωντες ε με γα λυ υ νον

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

Σ υ την θε ω θει σαν σαρκα ο ρω ων τες Χρι
στε εν τω υ ψει οι Α γγελοι α λλη η λοις δι ε νευον
α λη θω ως υ τος εστινο Θε ος η η μων

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

Σ ε των α σω μα των τα ξεις Χρι στε ε ο Θε
ος εν νε γε λαισαι ρο μενον ι δσ υ σαι ε κραυ γαζον
τω της δο ξης Βα σι λει ει πυ λας α ρα α τε

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι

Σ ε τον κα τα βαν τα ε ως ε σχα α τς της
γης και τον ανθρωπον σωσαντα και τη η α να βα σει σθ
α νυ ψω ωσαν τα τς τον με γα λυ νο ο μεν
Θεοτοχίον.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Χ αι ρε Θε ο το κε Μητηρ Χρι στς ς τς Θε
ς ον ε κυ ησας ση μερον εκ γη ης α νι πτα μενον
συν Α γγε ε λοις ο ρω σα ε με γα λυ υ νες
*Ἄλλος. Ἄπας γηγενής.
Μεγαλυνάριον.*

Ἦχος Βου

Α α γγε λοι την α νο δον τς Δε σπο τς
ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως με τα δο ξης
ε πη ηρθη α πο της γη ης εις τα α α νω

Ω των δω ρε ων των υ περ κα τα λη ψιν ω μν
στη ρι ς φρικτς παν των ο δε σπο ζωων γαρ εκ γης α
παι αι ρων προς τα ς ρα νι α τοις Μα θη ταις α πε
στει λε Πνευμα το Α α γι ι ον το φω τι ι ι

ι σαν τῶ των τη ην δι α νοιαν και πυ ρι νῆς

τε λε σανεν χα ρι τι

Α α γγε λοι την α νο δον τῶ Δε σπο τῶ

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως με τα δο ξης

ε πη ηρθη α πο της γη ης εις τα α α νω

Σ τι φει Μαθη των ο Κυ ρι ος ε φησεν Υ μει εις

κα θι σα τε εις Ι ε ρο σο λυ υ μα κα γω εκ

πε εμ ψω υ μιν Πα ρα κλη τον αλ λον Πα τρι τον συν

θρο νον κα μοι ο μο ο τι ι μον ον ο ρα

α α α τε α να λα αμ βα νο μενον και νε

φε λη φω τος ε πο χῶ μενον

Δόξα.

Α α γγε λοι την α νο δον τῶ Δε σπο τῶ

ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως με τα δο ξης

ε πη ηρθη α πο της γη ης εις τα α α νω

Η ρ θη εμ φανως η με γα λο πρε πει α α νω

θεν των ὀρανῶν τὸ σαρκίπτω χεῦ σαάντος καὶ συνε
δριῖα Πατρός τε τιμηταί φύσις ἡμῶν ἡ ἐκ
πτῶτος πανηγυρί ἰσώωμεν καὶ συμφω
ωωω νως παντες ἀ ἀ λα λα ξωμεν καὶ κρο
τησωμεν χειρας γηθόμενοι

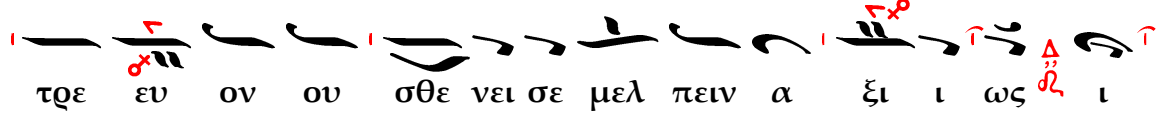
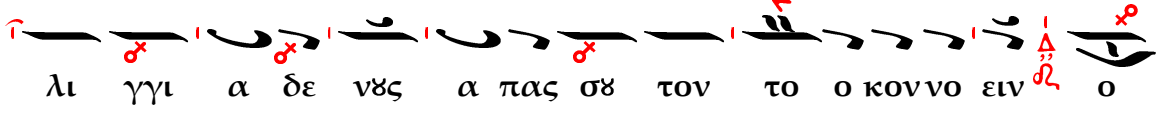
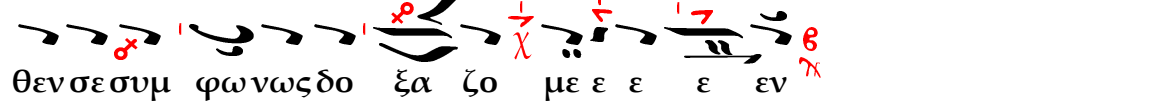
Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Α ἀγγελοὶ τὴν ἀνοδὸν τὸ Δεσποτὸ
ορωντες ἐξεπληττον τὸ πῶς μετὰ δοξῆς
ἐπηήθη ἀποτῆς γηῆς εἰς τὰ ἀάνω

Φ ὡς τὸ ἐκφῶτος ἐκλαμπαν πανάμωμε ἐκσῆ
ἀνετείλε καὶ τῆ ἀμανροτῆ ἡ τῆς ἀ
θεῖας πασανδι ἐλυσε καὶ τῆς νυκτικαθευ
δοντας ἐφῶτα γῶωγη ἡ σε διὰ τῶ
ὀ ὀ ὀ τὸ παντες κα ἀ τα χρεος σε εἰς αἰ
ωνας ἀειμακαρίζομεν

Καταβασία.

Χ αἰροῖς ἀνασσα ἀμητροπαρθενὸν κλεε

 ος α παν γαρ ευ δι νη τον ευ λα λον στο μα ρη

 τρε ευ ον ου σθε νει σε μελ πειν α ξι ι ως ι

 λι γγι α δε νης α πας σθ τον το ο κοννο ειν ο

 θεν σε συμ φωνως δο ξα ζο με ε ε ε εν

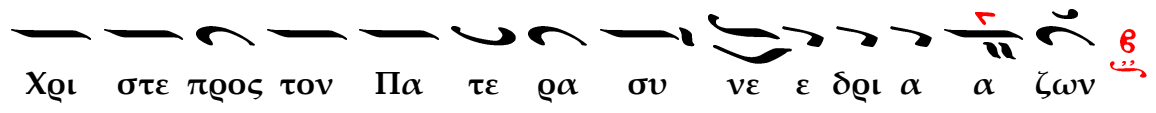
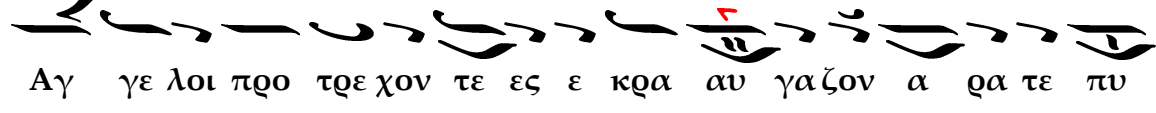
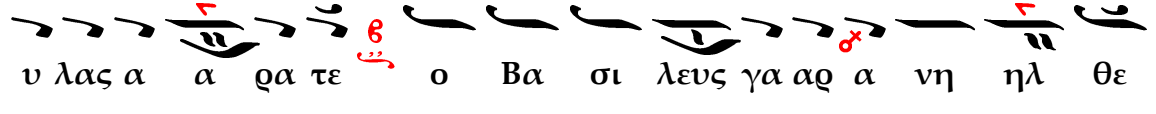

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον Ἀυτόμελον.

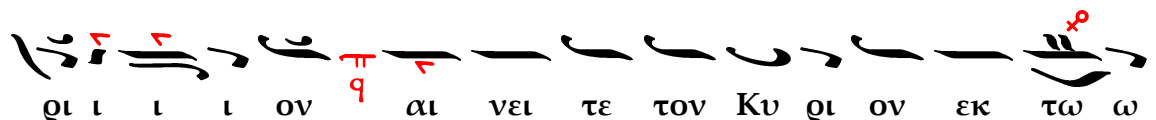
Ἦχος Δι-Θ

 των Μαθη των ο ρων των Σε α α νε λη η φθης

 Χρι στε προς τον Πα τε ρα συ νε ε δρι α α ζων

 Αγ γε λοι προ τρε χον τε ες ε κρα αυ γα ζον α ρα τε πυ

 υ λας α α ρα τε ο Βα σι λευς γα αρ α νη ηλ θε

 προς την αρ χι φω ω τον δο ο ξα αν

(ἐκ γ').

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα φ

 α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ
 τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε
 ε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ') καί·

Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἄγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὕμνον· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος Λόγος, Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἄγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων, κατανοοῦντες Σωτὴρ, τὸ τῆς ἀνόδου ξένον, διηπόρουν ἀλλήλοις· Τίς ἡ θεὰ αὕτη; ἄνθρωπος μὲν, τῇ μορφῇ ὁ ὀρώμενος· ὡς δὲ Θεός, ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Οἱ Γαλιλαῖοι ὀρώντες, ἀναληφθέντα σε, ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος, μετὰ σώματος Λόγε, ἤκουον Ἀγγέλων, βοώντων αὐτοῖς· Τί ἐστήκατε βλέποντες; οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκός, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α α μην

Ε ^{Δι} τε ε χθης ως αυ το ος η θε ε ε ε
λη η η η σας ε φα α νης ως α αυ τος η η η
βου ου λη η η θης ε πα θες σα ρ κι ι ι ι ο θε
ε ο ο ος η η η η μων ^{Νη} εκ νε κρω ω ω ν α α
νε ε ε στης πα τη η σα α ας τον θα α
να α α α τον α νε λη η φθη η ης εν δο ο
ξη ο τα συ υμ παν τα πλη η η ρων και
α πε ε στει λας η η μιν πνε ε ευ μα θει ει
ον του α νυ μν ει και δο ξα ζειν σου τη ην θε
ο ο ο τη η η η τα

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος

Δοξα σοι τῷ δειξάντι τὸ φῶς δοξα ἐν υ
ψις οἰς Θεῷ καὶ ἐπιγῆς εἰρηῆνῃ ἐν ἀνθρώποις ἐν
δοκίμῃ

Υμνεύμεν σε εὐλογούμεν σε προσκυνοῦμεν σε
δοξολογούμεν σε εὐχαριστοῦμεν σοὶ διὰ τὴν με
γαλήνην σου δοξα

Κυριε βασιλευ ἐπερα νιε Θεε εἰ Πα
τερ πάντοτε Κυριε Υἱε μονογενης Ι
ησους Χριστε καὶ Ἁγαγιον Πνεῦμα

Κυριε Θεος ὁ ἀμνος Θεου ὁ Υἱ
ὁσ τῶ Πατρὸς ὁ αἰρων τὴν ἀμαρτιαν τῶ κο
οσμεν ἡσον ἡμας ὁ αἰρωντας
ἀμαρτίας τῶ κοσμοσμεν

Προσδεξαιτην δεησιν ἡμῶν ὁ καθεμενος

εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μα ρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα α σθ

Κυριε καταφυγη εγενηθησ ημιν εν γε νε
α και γε νε α εγω ειπα Κυριε ελεη
σο ον με ιασαι την ψυχη ην μω οτι ημαρ
το ον σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με τε
ποιεν το θελημα ας οτι συ ει ο Θεο ος
μω

Οτι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φωτι
ις ο ψοο με θα φως

Παρατεινον το ελεος σου σις γινωσκω
σι ισε Αγιος ο Θεος Αγιος ισχυρος
Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τος αιωνων αι
ωνων αμην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

A α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α
α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α
α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον
η η η η μα α α ας

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο
νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ χη
γω της ζω η ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να
τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η μιν
και το με γα ε λε ο ο ος

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
μων χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε
πα γγε λι α τς Α γι ος Πνε ευ μα τος βε βαι
ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
τι συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς

κο ο ο ο σμ ς ς Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί,
καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ἡ γ' καὶ ἡ Ϛ' ᾠδή.
Εἰ δὲ μὴ, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι θ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β'. Ὠραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. (μδ' 3)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ'. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ' 7)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (μδ' 8)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω
σον η μα α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς με' (45).

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. (με' 2)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο ε ν
δο ξ η α ν α λ η φ θ η ς α φ η μ ω ν ε ι ς τ ρ ς ς ρ α ν ς ψ α λ
λο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ς ς ι α

Στίχ. β'. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. (με' 8)

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο ε ν
δο ξ η α ν α λ η φ θ η ς α φ η μ ω ν ε ι ς τ ρ ς ς ρ α ν ς ψ α λ

λον τασσοι αλ λη λϑ ϑ ι α

Στίχ. γ'. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς. (με' 9)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

δο ξη α να ληφ θης αφ η μων ειστϑς ϑ ρα νϑς ψαλ

λον τασσοι αλ λη λϑ ϑ ι α

Στίχ. δ'. Σχολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ. (με' 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

δο ξη α να ληφ θης αφ η μων ειστϑς ϑ ρα νϑς ψαλ

λον τασσοι αλ λη λϑ ϑ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τϑς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τϑ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς μστ' (46).

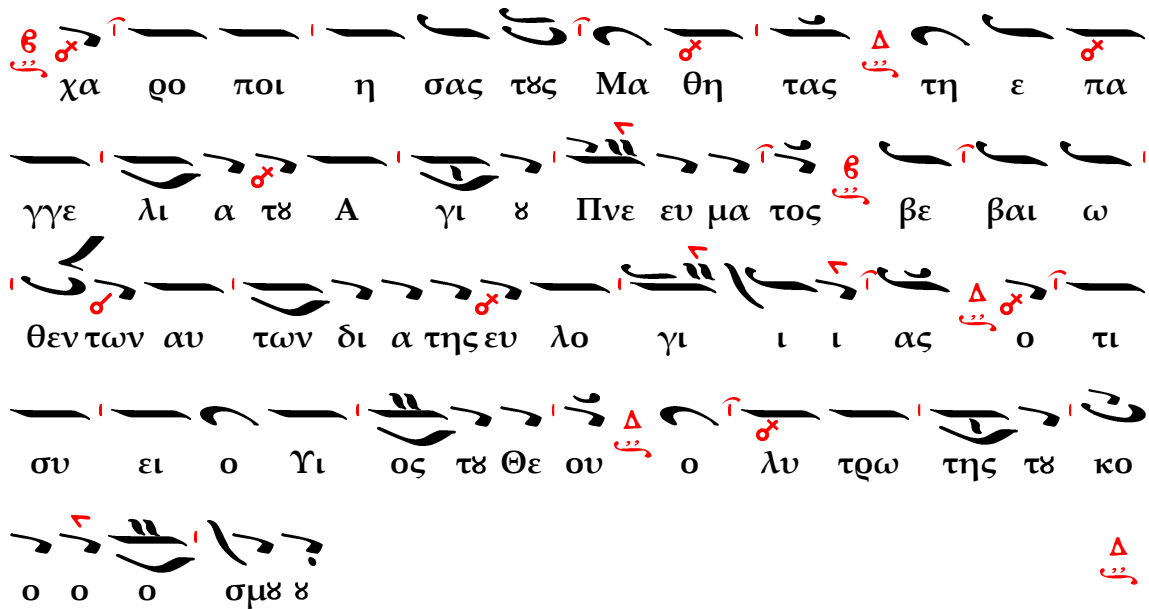
Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. (μστ' 2)

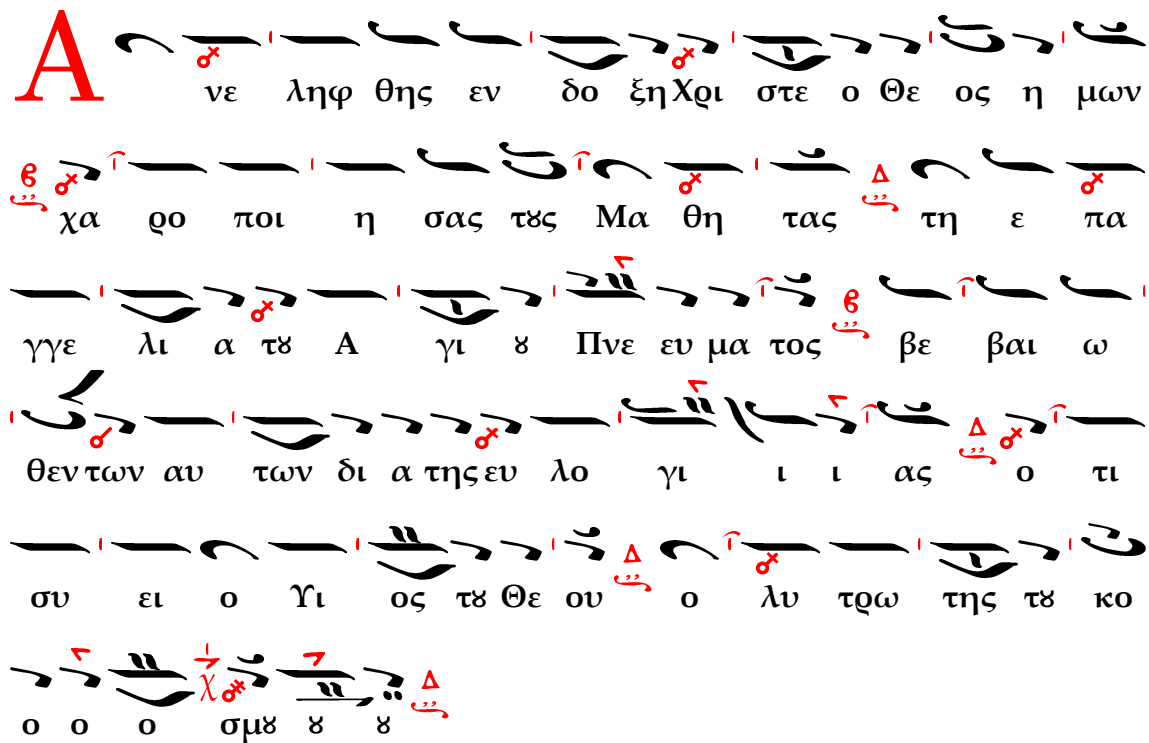
A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η μων
 χα ρο ποι η σας τ8ς Μα θη τας τη ε πα
 γγε λι α τ8 Α γι 8 Πνε ευ μα τος βε βαι ω
 θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο τι
 συ ει ο Υι ος τ8 Θε ου ο λυ τρω της τ8 κο
 ο ο ο σμ88

Στίχ. β'. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (μστ' 3)

A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η μων

 χα ρο ποι η σας τες Μαθη τας τη ε πα
 γγε λι α τς Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι ω
 θεντων αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο τι
 συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς κο
 ο ο ο σμ ς

Στίχ. γ΄. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ
 θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. (μστ' 9)

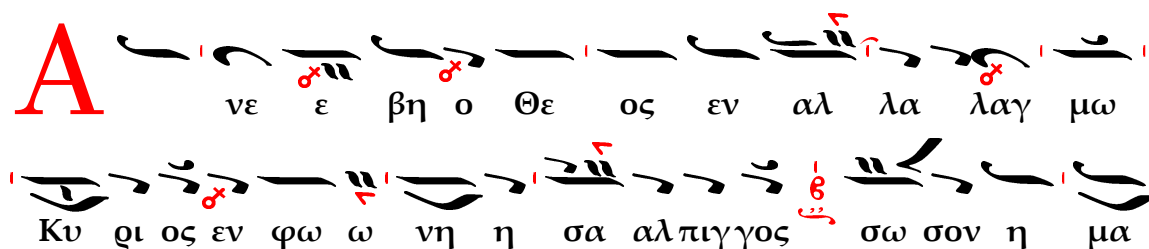
A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η μων

 χα ρο ποι η σας τες Μαθη τας τη ε πα
 γγε λι α τς Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι ω
 θεντων αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο τι
 συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς κο
 ο ο ο σμ ς ς

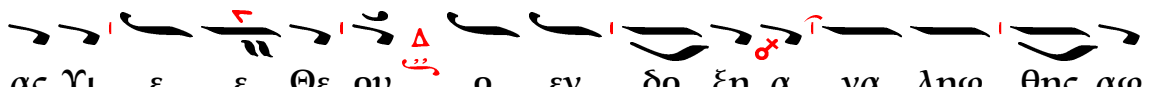

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

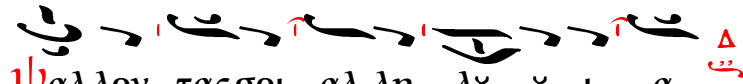
(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

A νε ε βη ο Θε ος εν αλ λα λα γ μω

 Κυ ρι ος εν φω ω νη η σα αλπιδος σω σον η μα

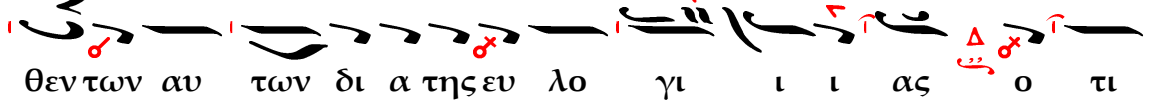
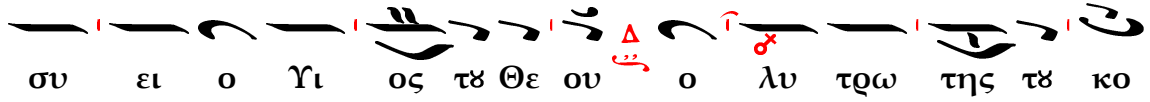

 ας Υι ε ε Θε ου ο εν δο ξη α να ληφ θης αφ

 η μων εισ τς ς ρα νς ς ς ς ς

ὁ β' χορός:

 Ψαλλον τας σοι αλλη λς ι α
 * * *

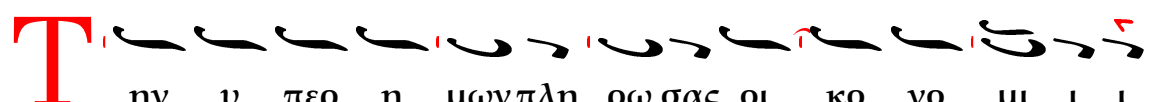
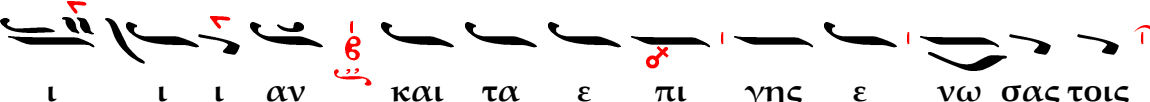
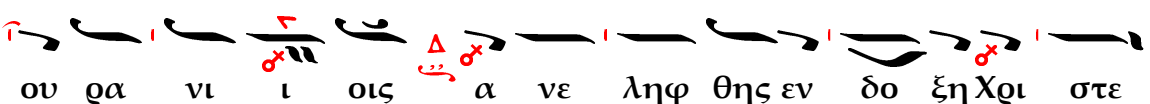
Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

A νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η μων

 χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε πα

 γγε λι α τς Α γι ς Πνε ευ μα τος βε βαι ω

 θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο τι

 συ ει ο Υι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς κο

 ο ο ο σμ ς

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

T ην υ περ η μων πλη ρω σας οι κο νο μι ι ι

 ι ι ι αν και τα ε πι γης ε νω σας τοις

 ου ρα νι ι οις α νε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε

ο Θε ος η μων ου δα μο θεν χω ρι ζο ο με
νος αλ λα με νων α δι α στα τος και βο ων τοις
α γα πω σι σε ε γω ει μι μεθ υ μων και ου δεις
καθ υ μω ω ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ.

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον

η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

A α α α α α α λα α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. (Ψαλμὸς ρζ').

Ἐψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ρζ' Γα ϕ

Ἐψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός

καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου

Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου,

καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου

Ἐψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός

καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου

Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου

καὶ ὡς τῶν νεφελῶν ἡ ἀληθεία σου

Ἐψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός

καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πρξ. α' 1-12)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ᾧ Θεόφιλε, ᾧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν βλέπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς μστ').

Ἦχος Δι-Θ

Α
λη
λη
ι̇
ι̇
α
Α
α
λη
η
λη
η
λη
η
λη
η

ι̇
ι̇
ι̇
ι̇
α
Α
α
α
α
λη
η
λη
η
λη
η

η
η
η
η
η
ι̇
ι̇
α
α
α

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ

εν φω νη α γαλ λι α α σε ε ε ως

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ, Κυ ρι ος εν φω νη

η η σα αλ πι ι ιγ γος

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν
(κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμβροβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου, καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὐς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ

Χε ε ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ι μ μ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

λιε ε μ υ υ στι ι κω ω ω σ ει κο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει ει κο νι

ι ι ι ζο ο ν τε ε ε ε σ και αι αι αι αι αι αι

τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω

ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α τρι α α α α α α

α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα

α γι ι ο ν υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο ο ο ν προ σα α α α δο ο ο ο

ο ο υ μνον προ ο ο σα α α α δο ο ν τε ε

ε σ πα σαν τη ην βι ι ο τι κη η η η η η η

η η η η ην ^{Πα} α πο ο θω ω ω ω

ω ω με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α α α α α

α α α α α αν

Ω ^{Πα} ω ω ω ω ω ω ω ω σ τον Βα ^{Κε} α α σι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α

Τ ^{Πα} ων ο ο ο ο ο λων υ πο ο δε ε ξο

ο ο ο με ε ε νοι οι οι οι οι οι οι

Τ ^{Κε} αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο

ον τα α α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι α α α α α α α α

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ ^{Κε} υ ρι ε Ε ^{Δι} λε ε ε η η σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π ^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π ^{Κε} α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Κε} ^{Δι} α ρα α α σχϞ Κυ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

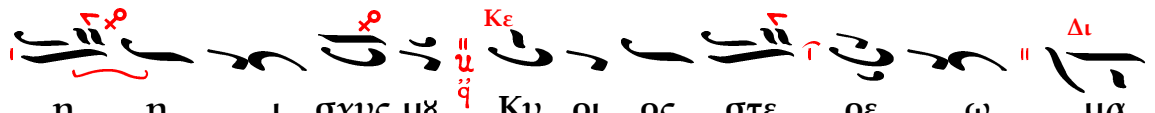
Π ^{Πα} α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ε ἦ

Σ ^{Πα} οι Κυ ρι ι ε

Κ ^{Πα} αι τω Πνευ μα τι ι ι σϞ

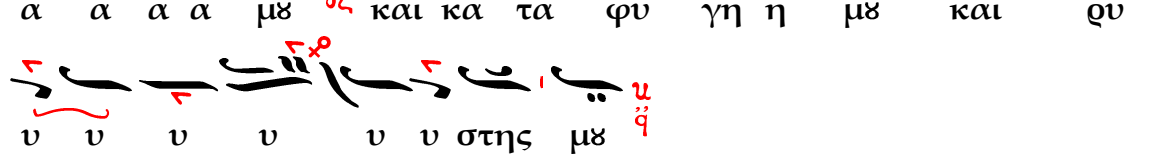
Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε

 η η ι σχυς μϛ Κυ ρι ος στε ρε ω μα

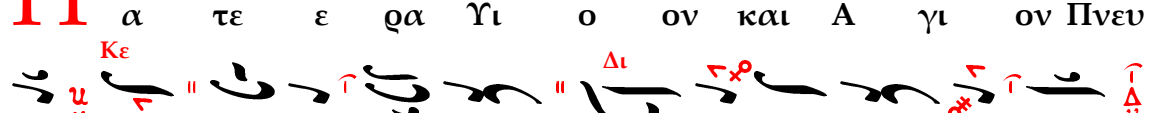
 α α α α μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και ρυ

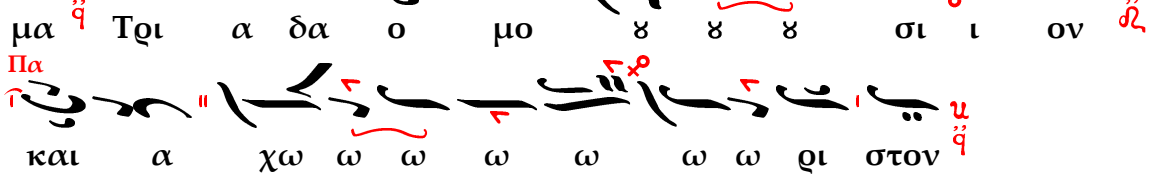
 υ υ υ υ υ υ στης μϛ

Π α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ

 μα Τρι α दा ο μο ς ς ς σι ι ον

 και α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νησθυ σι ι αν αι νε σε

ως
Και με τα του Πνε ευ μα τος ος
Εχο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον
Αξι ον και δι ι ι ι ι ι ι

και ον
Αγι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος
Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η
γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι οις υ ψι
σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν
να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι

ι ι σοις
Α α α μην **Α** α α μη ην
Σε ε υ μνη ς ς ς ς ς μεν σε
Ευ λο γη ς μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ
υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με

^{Δι} θα α α α α σου ^{Πα} ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ος η μων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς.

Τῆ Πέμπτη τῆς Αναλήψεως. Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

^{Δι} ε ε ε ε τη η ην υ περ ν ς ς ς ς
^{Πα} ς ς ς ς και αι αι αι λο ο ο ο ο γο ον
 μη η τε ε ρα Θε ς ς ς τη ην ε εν
^{Κε} χρο ο ο ο ο ο ο νω το ον α α α α
^{Πα} χρο ο ο ο νον α α α α φρα α α α α
^{Κε} στω ως κυ η σα α σα α αν οι πι ι στοι οι
^Μ οι οι οι ο ο μο φρο ο ο ο ο ο ο ο
^Μ ο ο νω ω ως με γα λυ υ υ υ υ
^{Πα} νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἔτονίσθη τὸ ἥμισυ παλαιότερον, συνεπληρώθη δὲ χθὲς, λα΄ Μαΐου , βια΄.

ΙΑ

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι ρ

A ^{Nη} α α α α α α α ^{Πα} χα α α α α α α
^{B8} χα α α α α α α χα α α α α α α νε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε α α α α α νε ε ε ε ε ε βη η η
 η η η η η η η ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε βη η ο ο ο Θε ε ε ο ος εν α λα α α α
 α α χα α α α α α α α α α α α χα α α
 α α α α α α χα α α α α α α α α α α α
 α α εν α α λα α α α α α α α α χα α
 α α α α α α α α α α α α α α α α

α α ε εν α λα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α ε εν α

λα α α α α α α α α α χα α α α α εν

α α λα α α α α αγ μω ω Κυ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ υ ρι ι ο ο ο ο ο ο ο

ος εν φω νη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η σα α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α χα α α

α α α χα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α χα α α α

α α α α α α α α α α α α α α χα

α σα α α α α α α α εν φω νη η η η σα α

α α α α α α α α α α λ πι ι ι ι

ι ι σαλ πι ι γ γ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ι α

α α λιε ε λιε ρα ρα α λιε ρα α α λιε λιε ρα ρα
 λιε ρα λιε ε λιε ρα α λιε ρα ρα α λιε ε λιε ρα
 α λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα α ρα α λιε ε Αλ
 λη λου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α α
 α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ.

Ανε ληφ θης εν δο ξη Χρι στε ο Θε ος η
 μων χα ρο ποι η σας τς Μα θη τας τη ε
 πα γγε λι α τς Α γι ο Πνε ευ μα τος βε βαι
 ω θεν των αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
 τι συ ει ο γι ος τς Θε ου ο λυ τρω της τς
 κο ο ο ο σμ ο ο

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι-Θ.

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α α

Μετά την όπισθάμβωνον εύχην.

Ἦχος Δι-θ.

Χ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δεις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη με
 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως τθ
 αι ω ω νο ο ος

Ἄπόλυσις: Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εύχων... Ἀμήν.
